

יורם הגיע אלינו ביום אביבי כשחיוך מוצנע על פניו.
עובדי ביה"ס לחינוך הוצגו בפניו והוא לחץ ידיהם מבויש קמעא; תוך זמן
קצר השתלב בעבודה במסירות ובחריצות ללא גבול. בשקט ובצנעה
התמחה בעבודות החניכות עד שלא היה צורך לבדוק את מעשיו. היה ברור:
אם העבודה מסורה בידי יורם, אין מה לדאוג, היא תעשה על הצד הטוב
ביותר.

ברבות הימים הוטלו עליו משימות שחניכים אינם זוכים להם בדרך כלל – הוא
עזר בארגון טכס חלוקת תעודות ובארגון סיורים פדגוגיים. כאשר עמד
להתגייס שאל: האם תקבלוני כשאתחרר?

התשובה היתה חד-משמעית: נקבלך לא רק לעבודה אלא גם ללימודים.
לצערנו לא זכינו לקיים את ההבטחה.

(חבריו לעבודה – ביה"ס לחינוך, האוניברסיטה
העברית ירושלים)